

§ 13.

Domme i Medfør af denne Lov blive, for saa vidt de gaa ud paa Fængsel eller større Straf, eller den Domfældte tidligere i Henhold til nærværende Lov har været anset med Bøder, at bekjendtgjøre af Politiet med Angivelse af den Skyldiges Navn og Forsejlsens Bestaafenhed. Det bliver i Dommen at fastsætte, at saadan Bekjendtgjørelse skal finde Sted. Bekjendtgjørelsen sker i et af de i Jurisdiktionen mest udbredte Blade. Udgifterne ved Bekjendtgjørelsen betragtes som hørende til Sagens Omkostninger.

§ 14.

Sager angaaende Overtrædelser af §§ 4, 5, 6, 7, 8 og 11 behandles som offentlige Politisager. Dpg blive Overtrædelser saaledes at Sagen ikke kan sluttet med en Advarsel eller frivillig Erlæggelse af Bøde.

§ 15.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Mai 1890.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Lov 5te April f. N. om Fabrikation og Forhandling af Margarine m. m. blev i Henhold til sammes § 17 ved kongelig Anordning af 18de April næstefter udvidet til Færøerne med forskellige Væmpelser i §§ 10, 14 og 17. De i Thorshavn bojatte Handlende, der havde Udsalg af Margarine, indgik imidlertid kort efter Anordningens Straftredende, den 1ste August d. N., med et Andragende til det første Lagthing om at ville medvirke til en Ophævelse eller Væmpelse af Lovens Bestemmelser, hvis Streng- heds efter de stedlige Forhold paa Derne formentes at ville gjøre det saa godt som umuligt der at forhandle Margarine. Efterat Sagen dernæst i Thinget og i et af dette nedsat Udvalg havde været undergivet en Behandling, under hvilken det fra flere Medlemmers Side gjordes gjældende, at der hurtigt muligt burde søges udvirket en Ophævelse af Anordningen, endes man tilsidst om en Indstilling til Justitsministeriet, hvori det i Tilslutning til Njøbmændenes Andragende udtales, at de Bankeligheder, der af Anordningens Bestemmelser lægges i Veien for Salget af Margarine paa Derne, navnlig forsaavidt angaar udenlandsk Margarine, der af Befolkningen foretraktes for den fra det øvrige Kongerige indførte, ere

saa store, at de fleste Njøbmænd have ophørt med Handelen, hvorved Befolkningen gaar glip af et billigt Næringsmiddel, der, før Anordningen udfom, var meget i Brug og som i høi Grad savnes af den ubemidlede Klasse, der ikke har Naad til at kjøbe Smør. For- saavidt nu et af Lovens Diemed har været at bestytte den danske Smørproduktion, gjøres det i Indstillingen gjældende, at dette Diemed vil kunne ske Bhldest, uden at Loven gjøres anvendelig paa Færøerne, naar kun al Udsørsel af Margarine herfra forbydes. Herved vil der ikke være nogen Betænkelig- hed allerede af den Grund, at der for Tiden slet ikke fabrikeres Margarine paa Derne, og da ogsaa disses Smørproduktion er saa ringe, at der ikke kan være Tale om Ud- sørsel, men stadig behøves Indførsel af Smør, vil der heller ikke være Noget i Veien for at udstrække et Udsørselsforbud, ogsaa til denne Bæde.

En Ophævelse af selve den nugjæl- dende Anordning fandt man imidlertid ikke tilstrækkelig Anledning til at andrage paa, idet man, da den jo udløber den 1ste Mai 1890, fandt det tilstrækkeligt at anmode Regjeringen om at have sin Opmærksomhed henvendt paa, at en eventuel ny Margarine- lov ikke blev udvidet til Færøerne uden pas-